

ת"פ 10537/02 - מדינת ישראל נגד ס מ

בתי המשפט

ת"פ 10537-02-15
24 ספטמבר 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

ס מ

המאשימה

הנאשם

נכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליטל לוזן

הנאשם - בעצמו ובאו כחיו עו"ד - יהב

[פרוטוקול הושמטה]

قرر דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר שכלל תיקון כתוב האישום, בכר שבתאריך 3/2/15 ساعה 17:00 שלח לאשתו ז מסרונים למכשיר הטלפון שלה בהם איים עליה, שלא תכתוב יותר ואם היא כתובת משהו יבוא אליה ולא יודע מה יעשה לה. כמו כן איים שעד שהיא תגע הוא ישבור את כל הבית כי אין לו מה להפסיד ושהזמן משטרה או שהוא זמין וירבץ לה.

לאחר מכן, גרם שלא נזק לריהוט וחפצים בדירה תוך שימוש במלם ברזל, עמו פגע בשולחן פינת האוכל, שעסאות, שולחן סלון מזכוכית, מנורות התקירה, ויטרינה של ארון, גרם נזק בשווי כ- 10,000 ₪. בהמשך, שלח לה צילומים של הנזק.

כשוטרים הגיעו לדירה, איים על השוטרים באומרו "תקחו אותי, אני מאיים על אשתי, אם לא תקחו אותי יקרה פה משהו" הוא נלקח לתחנה על מנת להחקיר, ובחדר החקירות המשיך ואיים באומרו לחוקר "אני אהרוג אותה, אתם לא עמוד 1

תסגורו אותו, אני אעשה נזק לעצמי, הבאתו לום מהעבודה ועם זה אשבור לה את הראש ואת הבית, אני אታבד אם לא תסגורו אותו". לאחר מכן יצא בריצה לעבר ימן התהנה שם נמצאה המתלוננת ואמר לה "למה עשית את זה?" בשלב זה השוטר הודיע לו שהוא עוצר עם שוטרים אחרים הרחיקו מהמתלוננת.

מהתסקרים שנטבלו עליה, כי הוא בן 45, נשוי בשנית, אב ל-4 בני שעד 21 מנישואיו הנוכחים. יש לו בת נוספת בת 22 מנישאים קודמים, היא גרה בחו"ל. אשתו עבדת בחברת הייטק. בשיחות הוא התקשה להתיחס לטיב ואופי מערכת היחסים עם האישה הראשונה והסיבה לפרידה ממנה. אך תקופה קצרה לאחר גירושו הכר את אשתו הנוכחית ונשוי לה 20 שנה. הוא שולל בעיתות או קשיים במערכות הזוגית, שלל התנהגות אלימה. הם התרשםו שאינו רואה בתנהגות ביתוי אלים וקשהים ריגשיים וסביר כי מדובר בנזק לריכוש בלבד. כמו כן, לא מצליח להכיר בנזק הרגשי לבני המשפחה. הם ראו חשיבות לשוחח עם האישה, שgam היא תיארה מערכת זוגית דומה ללא קשיים מיוחדים, ללא אלימות. לדבריה, מדובר באירוע חריג והתקשתה להתיחס אליו או למנייעים שהובילו לתנהגותו. התקשתה לשתף ברגשות ובמה שקדם לפניה. היא לוקחת על עצמה אחראיות על גורם ההתפרצות וטוענת שמשמעותה ממשקיעה מאמצים להבלג. שללה חשש ממנה ואמירה כי בכוונתה להמשיך בזוגיות.

הנאם הורחק ממנה אך לא הצליח להבין המשמעות, והמשיכו לבקר זה את זו. מבחינתה מדובר בנסיבות העבר ורוצים לחזור לחיים תקינים.

הם ציינו כי ניכר שעורך מאמצים לענות לשאלות שכן המחיר שמשלם וההילך המשפטי היו גורם מרתקע ומהדד גבולות והוא חשש שתפגע יכולתו לתפקיד, אולם חשיבותו קונקרטית ונוקשה, ומתקשה בתובנות פנימית מעמיקה, לא מנסה להבין הגורמים שהובילו לאופן בו התנהלה, אינם מאמין בכך בשיחה פתוחה וגלוייה וסביר שאין טעם לעסוק בעבר. הוא התקשה לתת פרשנות ריגשית לאירועים, ניכר כי התכוונות המאפיינות אותו ומוקדי החיבור עם המתלוננת מבאים לחילוקי הדעות ביניהם. כמו כן הוא בעל תפיסה מגדרית פטリアרכלית, שטוענת גם את תפישת המתלוננת. כפי הנראה זו הסיבה שמצילחים לשמור את התא המשפטי והتلונה שהטלוננה נגדו הפרה את האיזון. הפרת האיזון ערערה אותו וחש לא מוערך. הם סבורים שמדובר בהצטברות של תסקול, למעשה סוג של קריאה לעזרה, שכן דאג שלא יהיו אנשים בבית בזמן ההתפרצות.

למרות האמור, בשל התנהלותו התקינה עד כה, והבנתו את המחיר שמשלם בגין התנהגותו האלימה, ורצונם לשוב לחיים משותפים, הערכו שמדובר בסיכון נמוך להישנות התנהגות אלימות בעתיד, אולם ביקשה דחיה לבחון אפשרות של התערבות זוגית ממוקדת לפני גיבוש עמדת זוגית.

בתסקירות הנוסף, ציינו כי סבורים שיש לבטל הרשות ולהסתפק בכך של"צ בהיקף 140 שעות, ללא המלצה לצו מבוחן, לאור חוסר הנכונות לשתף פעולה בהיליך טיפול. במ"ש סבר כי קיימת מסוכנות ויש לשלבם בהיליך טיפול, אחרי העונש הראי מאסר, ولو בעבודות שירות.

בימ"ש ביקש כי תתקבל חוות דעת מומונה, אך לא נמצא קשר שכן טען שאינו חש בטוב סובל מכאבים ועתיד לעבור ניתוח כלשהו. כפי הנראה היה מדובר בעניין זמן בלבד, בשל בעית כליות וניתוח שאמור היה לעבור, שכן לדבריו הוא עובד במסגרת עצמאית ונותן שירות למפעלים בסביבת מגוריו, בעיקר בקיבוצים.

בימ"ש ביקש לבחון אפשרות שילובו בהליך טיפולו אולם התסקיר שהומצא היום לדין צוין כי למרות שסבירו שאין נזקנות טיפולית, ביטה נכונות להשתלב בטיפול ויעוץ זוגי, אף פנה ללשכת הרוחה בעירית אשקלון הפעלת במסגרת תוכנית לעוז וטיפול זוגי, אולם רשותה ההמתנה ארוכה, לכן קיבל על פי בקשהו שמות של מטפלים משפחתיים אליהם יכולים לפנות באופן עצמאי וכך עשו. קצין המבחן שוחח עם המטפל שהינו עו"ס, המטפל במשפחות בஸבר. נפגש איתה והתרשם כי קיימים צורך בהתרבות ויעוץ מוקדק קצר מועד שיעניק כלים להבנה מעמיקה יותר של הסיטואציה המשברית שהובילה לאופן בו התנהל ולשייפור מיומנות תקשורת בינהם.

הם התחילו כפי הנראה להבין באופן ראשונה את הצורך בתערבות גורמי טיפול, למרות ההסתיגות הראשונית לכך, שירות המבחן ממליצים גם לצורך מבחון שיהווה גורם מעגן ומחזק את הדרך הטיפולית וגם כגורם מפקח.

שירות המבחן ממשיכים להמליץ על ביטול הרשותה למרות שהנאים לא המציא כל ראייה לכך שההרשותה תפגע באפשרות תעסוקה עתידית.

באשר למתחם העונשי הראו למי שמאים על בת זוג בהוויה או בעבר :

בע"פ 2037/92 **יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל**, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"**בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרעתה זו צריכה והינתן לה ביטוי על ידי השחת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, hei mi shehorshu במעשה אלימות והן עברייןibus בכח".**

בברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל**, מיום 25.6.08, מדובר בנאים שהגיעו לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להшиб בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואינם הגיעו בה. הנאים צירף שני תיקים נוספים בעקבות של תקיפת בת זוג איוומים, הוטל עליו מאסר בפועל של שנה וכן מאסר מותנה של שנה במשך 3 שנים בגין כל עבירה אלימות כולל איוומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪.

על פס"ד זה הוגש ערעור לבימ"ש מחוזי שנדחה, וצוין שגם לעניין העונש נשקלו שיקולים ראויים ואף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והוא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם.

לדברי כב' השופט ג'ובראן בנסיבות אלה לא נמצא סטייה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירות אלימות כלפי בת זוג, בין מילולית בין פיזית, הינו הצורך להגן על שלומו ובטחונו של הציבור בכלל, והחלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצם בפרט.

העונש הולם מי שמרם יד על חלש ממנו, הנתן לחסדיו, מאים עליו ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר רק אם נסיבות העבירה ברף התחתון, והנאים לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ואם צריך, משתמש בהליך טיפול - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המ██וכנות הנש��פת ממן.

אם מדובר במקרה בנסיבות חמורות, קיימת נזקנות טיפולית, אך הנאשם לא מכיר בכך ודוחה כל הצעה טיפולית, וקייםת

אפשרות להסלה באלוות, יש להחמיר עימיו ואףלו אם מדובר למי שבעת העבירה עברו היה נקי.

בנסיבות חמורות, כשלוות לאלומות המילולית ולאייםים, תקיפה הגורמת חבלות של ממש, או גרים נזק של ממש, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, אף לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

במקרה שבפני מדובר ביום נmeshר גם בנסיבות שוטרים שיש בו להעיד על מסוכנות בנסיבות חמורות, כך גם מדובר בجرائم נזק בהיקף לא קטן שהרי ניפץ עם לום כל מה שנקרה בדרך ביחס זעם, ועד היום לא ברור מדויק. לא מתקבלת עלי מסקנת שירות המבחן כי המסוכנות נמוכה, כל עוד לא תתריר הסיבה, שיבתייה שאם אותו גורם יחוור על עצמו, לא יתרהג באופן דומה. לטעמי כל עוד לא ירכוש כלים לשילטה בכיסים ויבין לעומק מה גורם לתסכול הרבה וההנהגות פורצת גבולות, עדין קיימת מסוכנות.

באשר להלכות במקרה שבו ניתן להימנע מהרשעה

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שםש**, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בבדיקה מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות זאת כאשר אין ציון ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הילכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט א' פרוקצ'יה, בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (פ"ד נ(3) 685, 689):

המנעות מן הרשעה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצוייה, לנושא קשה עוד יותר ליישום".
[בר"ע 432/85, רומנו נ' מד"י, (תק-על 85 (3) 737).]

בבאו לשקל את האפשרות של הימנע מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקל גם את הצורך בהרתעה אפקטיבית של ערביינים אחרים, ואת האינטראציבורו (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין כתוב (פ"ד"י נ"ב (3) 337, 341); ע"פ 2669/00 הנ"ל בענין **פלוני**; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 **מדינת ישראל נ' ג'ורג** (לא פורסם).

בעבירות חמורות, חייב בית המשפט **"להטיע חותם פליליות"** על ידי הרשות נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתח"ב, Caino מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**, (פ"ד מז(3) 821,

המשנה לנשיה, כבוד השופט ש' לוי, פרט בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 הנ"ל), **קוויים מוחנים, שאינם ממ齊ים, להימנע מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:**

- א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;**
- ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;**
- ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ול תפקידו;**
- ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;**
- ה) הסיבות שה הנאשם עבר עבירות נוספות;**
- ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או מדובר בהתרוגות מקרית?**
- ז) ייחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתרטט עליו;**
- ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;**
- ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.** (שם, בעמ' 334).

במקרה שבפני מדובר בהתרוגות אלימה המחייבת הטלת חותם של פליליות, מה עוד שלא המציא כל ראייה לכך שהרשעה תפגע באפשרות תעסוקה עתידית.

לא אוכל לקבל את טענות הסניגורית כי ידוע לבימ"ש שמסגר עצמאי נדרש לתעודת יושר.

לאור כל האמור, לא מצאתי לנכון לבטל הרשעה. מאידך מצאתי להימנע ממסר ובכך לצאת לקולא מהמתهم העוני הרואו במקרה זה, משיקולי שיקום ואני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור העבירות בהן הורשע.
 2. הנאשם יחתום על התcheinבות בסך 4,000 ל"י להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
- אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 50 ימים.

.3

הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזר דין לרכיבי עינויה נוספים.

.4

אני מטילה על הנאשם לבצע 140 שעות שירות לתועלת הציבור במסגרת מתן"ס "אורט אדיבי" באשקלון, בעבודות מסגרות ואלומיניום, בהיקף שלא יחת מ - 4 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידוע על כך לביהם"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"ח במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזר את דין לרכיבי עינויה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מיום.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ו, 24/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

צ

הפיקדון יושב לנאשם או מי מטעמו, על פי פרטים שימציא.

המוצגים דיסקים ותמונות - יחולטו.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ו, 24/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לבייא , שופטת בכירה

קלדנית: שרה

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il